

Harens år; Kineserne har feiret sitt nytt år. På Skåtøy er det få harespor å se i skogen, men ute i verden er det ikke godt å si hvor haren hopper i disse urolige tider. Her hopper vinteren stadig fra +10 °C til -10 °C, det eneste som er noenlunde stabilt er holkeføret, men heldigvis går det mot lysere tider.

Tor D

epost: skatoy.flaskepost@gmail.com
mobil: 90678830

Ord er makt?

Med krig rundt oss kan en lure på om ordtaket over stemmer, men nye ord i språket vårt trengs i alle fall for å beskrive og forstå viktige fenomener og problemer. Et av fjorårets nye ord er «Endringsblindhet» (ref. «Det Norske Akademis ordbok» - NAOB)

Endringsblindhet (på engelsk: shifting baseline syndrome), er et syndrom vi lider av uten å være klar over det. Hver og en av oss lider altså av et hukommelsestap når det gjelder referanser til saker og ting som endres langsomt i løpet av et menneskes levetid.

Langsomme endringer gir også et «hukommelsestap» ved overføring av erfart kunnskap fra en generasjon til en annen.

Ordet bærekraft fikk en ny og viktig betydning med begrepet «bærekraftig utvikling». Ref. Gro Harlem Brundtland/FNs klimarapport i 1987, «Sustainable

development», som beskrev hvordan miljø, økonomi og sosial utvikling var tett knyttet sammen. Med «bærekraftig utvikling» mener vi en velstandsutvikling som er slik at den opprettholder naturmiljøet, samtidig som den skaper varige forbedringer av menneskehetens livssituasjon.

På samme måte som de fleste nå forholder seg til bærekraft, tror jeg vi må forstå og ta begrepet endringsblindhet inn over oss når det gjelder vårt forhold til økologi.

Det er et sørgelig faktum at vi ikke legger merke til, eller forholder oss rasjonelt til, drastiske endringer i naturen, fordi de skjer så langsomt. Vi er endringsblinde, og menneskeskapte skader på natur og miljø oppfattes ikke i tide, men først når skadene nærmer seg det katastrofale. Og når vi til slutt oppfatter et nær katastrofalt naturtap, har vi altså «glemt» hvordan natur og miljø var i tidligere tider. Men selv tror vi at vi

vet det, og risikerer derfor å bruke vår feilaktige oppfatning som referanse og grunnlag, både til å forstå problemer og iverksette tiltak for å rette opp skader på natur og miljø.

En forklaring til denne blindheten er trolig at vær og vind, alt liv på land og i sjø er preget av store naturlige variasjoner fra dag til dag, og år til år, mens skadene utvikles over flere tiår.

For eksempel;

Hvis vi får nok en mild vinter på Skåtøy i år husker jeg en mild vinter midt på 1950 tallet da vi knapt hadde skiføre, og et par milde vintre midt på 1970 tallet da vi kjørte kogg til byen hele vinteren. Det er da nærliggende å tenke at slike milde vintre har vi hatt før, og tro at dette er innafor det normale.

Ved bilkjøring på 1970 tallet måtte vi stoppe rett som det var å vaske frontruta for fett fra alle innsektene vi kolliderte med. Dette «problemet» fins ikke lenger, vi tenker ikke over at det indikerer en

drastisk og trolig kritisk nedgang i insektbestanden.

Stikker vi hodet under vann er tilstanden enda verre, vi kystfolk er rammet av et ufattelig stort tap av marint liv.

For å illustrere at endringsblindhet ikke bare er noe filosofisk vis vas forsøker jeg meg på noen egne erfaringer fra Skåtøy.

Med nærhet til, og fri lek i naturen fikk vi barn på 1950-60 tallet en svært god praktisk og direkte læring om økologisk tilstand i strandkanten.

Med rekehov fanget og utforsket vi marint liv i tang og tare i strandkanten. Vi plukket skjell, fisket fra brygga og svabergene, det startet som lek, men fra 8-10 års alderen bidro vårt fiske også til selvberging og middag på bordet.

Utallige timer ble brukt til denne type lek, fra førskolealder og oppover. Det resulterte i en utrolig god praktisk kunnskap og erfaring om mangfoldet av liv i fjæra (uten at vi var klar over det), men nå to generasjoner senere er mye glemt (eller kanskje fortrent). Enda mindre huskes av det mine foreldre og beste-foreldre fortalte om dette.

30 år senere flyttet jeg tilbake til barndomshjemmet, der jeg gjentok eksakt samme type lek med rekehov og fiske på samme sted med mine barn på brygga og

i fjæra. Når jeg i ettertid tenker over dette var mangfold og mengder av liv i fjæra allerede da betydelig redusert i løpet av en generasjon.

Reduksjonen var dramatisk og kanskje bare ca. 30% var igjen i forhold til min egen barndomserfaring. De stedbundne fiskemåkene tok konsekvensen av at deres matfat i strandkanten allerede da var ødelagt, så de forsvant. Samtidig kom havfiskende Svartbak og Gråmåke inn til land, trolig fordi deres matfat på havet var ødelagt. Dette var glupske fugler som ikke nølte med å forsyne seg av ungene til de få gjenværende fiskemåker, ærfugl og andre sjøfugler. Det folk sa den gang var at svartbak og gråmåke bør utryddes ved jakt, slik at de ikke fortrenger fiske-måkene.

Nok en generasjon senere ble lek med rekehov og fiske gjentatt, men nå sammen med mine barnebarn.

Reduksjonen av liv i fjæra var nå katastrofal, og trolig under 10 % av min barndoms erfaring for ca. 60 år siden.

Refleksjoner: Når jeg nå reflekterer over disse endringene er det utillatelig at jeg, og alle andre kystfolk, ikke reagerte og tok endringene på alvor allerede for 30-40 år siden?

Vi var endringsblinde, vi tok det for

gitt at endringene skyldes naturlige variasjoner i økologien i havet, og trodde livet i havet ville ta seg opp igjen av seg selv.

Men nå er den økologiske katastrofen på kysten vår et faktum. Vi vet ikke hva årsakene er, og det vet heller ikke marin-biologene.

«Syndebukker» ble lansert i tur og orden, forurensing, tråling, overfiske, hobbyfiske, sel, skarv, svaner, klima- endringer osv. Det er skremmende hvor lite vi vet, og derfor aner vi heller ikke hva som må til for å reparere skadene. Vi har heller ikke kunnskap om hva som er en god målsetning for en bærekraftig økologisk balanse mellom mennesker, dyr, fugl, fisk og marint liv. Selv går jeg lett i fella og tror at det «rike» livet i havet jeg erfarte som barn må være noe å sikte mot, men tar man hensyn til endringsblindhet, er nok dette trolig feil.

F.eks. var sel i praksis nesten utryddet her på kysten på 1950-60 tallet. I den økologiske balansen den gang var selen nesten utryddet, og mennesker var da alene om å fange torsk på toppen av næringskjeden.

Det er åpenbart at den økologiske katastrofen på kysten vår på en eller flere måter er menneskeskapt. Vi kan ha nådd det biologene kaller et vippepunkt, der en økologisk skade ikke lar seg reparere. 2

Vippepunkt.

Verdens største torskefiskeri på Grand Banks utenfor Newfoundland kollapset på 1990 tallet pga. internasjonalt overfiske. Myndighetene innførte totalforbud mot torskefiske i 1992, noe som sendte fiskere ut i en arbeids-ledighet på 30%.

Nå 30 år senere har torskebestanden ikke tatt seg opp igjen, vi får håpe det ikke er like galt på vår kyst, men det vet vi ikke blant annet fordi vi er endringsblinde og ikke tar tak i økologiske skader i tide.

Fisken er mindre, måkene er borte og vi er feitere – ingenting av dette er bra hverken for folk, eller alt annet liv på land og i hav! Havet er globalt dekker 70% av jordoverflaten, og omfatter 95% av områdene tilgjengelig for biologisk liv på jordkloden. Skummelt er det at vår velstandsvekst kan ødelegge økologien i havet, uten at vi har nok kunnskap til å oppfatte problemene i tide, eller vite hvordan vi kan løse de.

Tor D

Bruk og kast

Bruk og kast mentalitet bidrar sterkt til unødvendige overforbruk og belastning på natur og miljø.

Politisk arbeides det internasjonalt for lovreguleringer og krav til produsenter om at produkter skal designes slik at de varer lenger og/ eller kan repareres.

Går vi 50 år eller lenger tilbake i tid var det en selvfølge at konstruktører og fagarbeidere lagde produkter som var både slitesterke og reparerbare for oss forbrukere, i alle fall i de fleste europeiske land. Teknisk kvalitet var like viktig som pris i konkurransen om kunder.

Med dagens kunnskap og teknologi er det mulig og enkelt å lage slitesterke reparerbare produkter. Men profittbegjær og velstandsbasert på kontinuerlig økonomisk vekst har effektivt stoppet fagfolks tidligere stolthet og ønske om å lage teknisk gode og nyttige produkter.

Av nymotens kjøkkenremedier er stavmikseren en av de jeg har størst nytte av. For å få tak i en kraftig slitesterk maskin vurderte jeg en storkjøkkenvariant, men en pris på ca. 4000 synes jeg var for drøyt. Blant et ufattelig og unødvendig? stort utvalg av husholdningsvariantene, som kostet fra kr 100 og oppover, valgte et gammelt tyskt merke med en stor motoreffekt, Braun stavmikser på 800 w

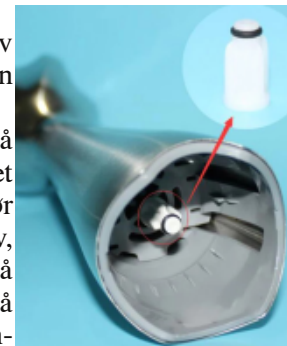
til ca. kr 900. Stavmikseren gjorde god nytte for seg i 8 år før den tok kvelden når jeg lagde en litt for stor porsjon suppeingredienser av årets gresskaravling.

Et lite plastdrev på akselen til kniven brakk i stykker.

Siden alt annet på stavmikseren virket tenkte jeg at jeg bør kjøpe en ny kniv, den fant jeg raskt på nett til en pris på ca.kr 800, altså omtrent like mye som en ny mikser av samme kvalitet. Det irriterte meg å kaste en brukbar mikser pga. en feil på en bitteliten plastdel.

Litt mer leting på nett avdekket at den delen ikke var å få kjøpt i Norge, men «AliExpress» hadde delen (Kina) og inkl. norsk mva. kostet den kr 36 med frakt kr 15. Prisen var mistenkelig lav, men noen uker etter bestilling kom pakken med sporing og det hele, som brev i postkassa (brevporto i Norge koster nå kr 20).

Pakken hadde flere adresselapper klistret oppå hverandre, og på en av disse stod «Bejing Yanwen c/o Fattighuset Grønlandsleiret 39 Oslo» oppført som avsender, og mottaks adressen min var 3

ikke internasjonal. Adressen var kun 3780 Skåtøy, «Norway» manglet, den var altså postlagt i Norge? Dette er merkelig og lukter kanskje av en eller annen form for svindel. Jeg har kun betalt kr 51 inklusive norsk mva. til firmaet i Kina.

Jeg håper at ikke det er Fattighuset som blir svindlet, eller er svindleren, men kanskje kineseren stikker norsk mva. rett i lomma?

Plastdelen passet, men den var trang og kniven måtte i fryseboksen og plastdelen i varmt vann for å få dunket den på plass, og er jeg heldig har jeg nå stavmikser i 8 år til? For å unngå bruk og kast fins det i prinsippet to muligheter;

Produsere slitesterkt utstyr; eller Lage produkter som kan repareres. I et rikt land som Norge er det åpenbart at det første er det mest fornuftige. Det er nærmest utenkelig at en stavmikser kan repareres på et verksted med Norske arbeidsvilkår for en lavere pris enn det koster å kjøpe en ny.

Hvis norske firma skal ha et fornuftig lagerhold av reservedeler for all verdens produkter blir trolig også reservedelene for dyre til at det lønner seg å reparere privat. En reparasjon forutsetter altså at man får kjøpt reservedeler fra en produsent i et lavkostland privat, og at man er i stand til å bytte delene selv uten å regne på timelønna for jobben.

Reparasjon er derfor i praksis kun aktuelt i noen få tilfeller i Norge av de private som er fingernemme nok, og gale nok til å bruke tid på den slags, og involverer seg, i god tro, i internasjonal økonomisk kriminalitet.

Å lage effektive lover og regler for å sikre slitesterke og reparerbare produkter i et internasjonalt marked tror jeg blir svært vanskelig og vil trolig medføre et omfattende og dyrt byråkrati for oppfølging.

Skal vi få til en sirkulær økonomi for stavmikser og lignende «billige» husholdningsprodukter er trolig den eneste farbare vei å samle inn kasserte enheter, sende de til et lavkostland der de repareres og re-selges som brukt utstyr.

Tor D

Vi kjøper Skåtøy kafe

Av Ottar Monsen

Forleden dag fikk jeg en spinnvill ide.

Hva om vi som bor på Skåtøy kjøper kafeen?

Ved nærmere ettertanke: Kanskje er ikke ideen så spinnvill likevel? Selv om vi ikke er i stand til å bla opp millioner. Følg tankegangen litt før du avviser den. Og tenker som så; det nytter ikke, vi har ikke penger nok, vi er ikke i nærheten.

Men hva om vi slår oss sammen. Alle som er glade i øya, fastboende, innflyttere som liker å samles for en kaffe eller en øl, med eller uten en matbit. Hvis vi danner et folkeaksjeselskap. Hvor alle kan bidra etter evne og tro på prosjektet.

Det betyr at jeg, for eksempel, kan avse 2000 kroner. Da kjøper jeg, nok en gang, bare som et eksempel: To aksjer pålydende 1000 kroner hver. Mens naboen borti lia, hun som nettopp har arvet sin farmor, og som har tro på prosjektet, tegner seg for 10 aksjer. For ikke å snakke om den pensjonerte designeren og hennes nye kjæreste. De kjøper 15 aksjer hver.

Jeg har null peiling på forretningsjuss, kontrakter og den slags. Her kommer Arbeidsmiljølover og byråkratiske regler inn i bildet. Det er vrient og vanskelig. Men den innvendingen holder ikke. Vi har klartenkte folk i våre rekker som har kunnskap om den slags. Som kan sette opp et regelverk for styre og stell som utelukker luftslått og drømmierer.

Vi har kanskje dårlig tid? En spekulant, eller en gruppe spekulanter, kan kjøpe og satse på eksklusivt interiør, fjonge små retter og dyre viner. Men det er jo ikke en sånn kafe vi ønsker. Vi ønsker en åpen, vennlig, uhøytidlig og usnobbete kafe. For hyttefolk og bofaste i skjønn 4

forening. For rik og fattig.
Folkeaksjeselskap eller stiftelse
Tenk noen få år tilbake. Da drev Skåtøyfolk store festivaler med toppnavn i musikk og kunst, med publikum i mange hundretalls. Hvordan var det mulig? Mange var kanskje skeptiske i starten. Noen gikk kanskje lei etter hvert.

Heidis kafe var et selvfølgelig møtested og samlingspunkt. Et savn for alle. Men tidene endrer seg.

Tenk på skolen. Som ble nedlagt. Og steg opp fra asken som Montessoriskolen kort tid etter. Nå strømmer elevene fra fastlandet hit.

Ok, alt har sin tid. Kanskje er det ikke festitivaler vi ønsker å drive med lenger. Dessuten blir befolkningen eldre. Og eldrebølgen innhenter oss alle. Før eller siden.

Men en trivelig nabolagskafe, det trenger vi. En kafe med noen enkle retter på menyen, salg av hjemmebakt brød, kanskje salg av noen holdbare matvarer. Egg? Vi har flere høner på øya enn folk. På Grønne Havet dyrkes poteter, kål og all verdens grønnsaker. Det er da ikke spinnvillt å tenke seg at vi skulle kunne drive kafe. Hvorfor i all verden skulle vi ikke klare det? Jeg sier som min gode venn: Jøssenamn, er det noen sak da. Med lokalt eierskap og lokal forankring.

Vi er mange som er en del min del av Skåtøy. Det gjelder rent følelsesmessig, altså ikke juridisk. Men likevel, vi er verdsatte. Fordi vi føler oss hjemme her. Fordi vi vil bli. Fordi vi er født her. Eller fordi vi har valgt Skåtøy. I medgang og i motgang.

Bestefars hytte

Tenk på bestefar som bygde hytte her i 1950. Etter som tiden gikk, drøyde han sommeren til langt ut på høsten. Så møtte han hun flotte dama fra Langøy, samma kan det være hva hun het. Nå bor de her begge to, hele året. Om sommeren er en skokk med barnebarn med.

Utviklingen går sin skjeive gang. Det er krig, konflikter og skyhøye priser. Det er nettopp nå vi trenger et samlingspunkt. Som min venn sa i et lyst øyeblikk: Det er bedre å kjempe for noe enn mot noe.

Tilbake til utgangspunktet kafe. Dersomatatte, hvisomatte, hvem skulle drive denne kafeen på Skåtøy da? Jo, det skulle et hyggelig ektepar, en lokal kar og hans trivelige kone. Eller omvendt. Okkesom, bofaste skåtøyværing. Ildsjeler med mange jern i ilden. Engasjerte, dedikerte, kunnskapsrike, arbeidsomme, uredde og i sin beste alder.

Jeg hører allerede skeptikeren oppå skulderen min; «Og hvem skulle lissom disse folka være da?»

Det sier vi ikke. Ikke ennå. Folk må jo få tenke seg om litt.

Synes du tanken er verdt å jobbe videre med? Kan du tenke deg å kjøpe aksjer? Gi lyd!

OTTAR MONSEN,

Sjøheia

Nytt fra Skåtøy Vel

Dette brevet blir sendt i disse dager, som dere ser jobber vi med dette møtet.....

Til ordfører Grunde Knudsen.
Angående boplikt på Skåtøy.

Hei.

Det er flott at bopliksaken løftes opp av dere slik jeg ser fra reportasje i KV. Skåtøy Vel vil svært gjerne bidra her.

Et lite bomiljø som Skåtøy er spesielt sårbart når vi har mistanker om at fler og fler ikke overholder boplikten. Problematikken oppleves nok ekstra prekær for oss i og med at det er så få bolighus det er snakk om.

Vi har i lengre tid planlagt et bredt anlagt møte om dette her ute. Vårt ønske var å få noen fra plan og bygg til å orientere om reglene som gjelder og 5

hvilke unntak som finnes. En slags voksenopplæring først. Dette fordi regelverket ikke fremstår klart for oss «på gulvet». Vi har dessverre ikke fått dette til da man skylder på stor saksmengde. Dette syntes vi det er vanskelig å akseptere. Vi vil jo svært gjerne være med å bidra til løsninger og innser at saken er vanskelig også for dere og at alle gode krefter bør forenes.

Hva tenker du at vi som velforening kunne bidra med?

Er det f.eks. interessant for dere at Skåtøy Vel melder fra om boliger vi mener ikke bebos? Hva mener dere det er formålstjenlig at vi som velforening kan bidra med?

I det nevnte møtet hadde vi tenkt å invitere politikere og eiendomsめklere. Vi registrerer at det ikke er noen politiske partier som ønsker å skrote boplikten.....

Det sentrale: Hjelp oss å få til et slikt møte og gi oss råd for hvordan vi bør møte denne utfordringen i praksis. Det er vårt bomiljø som forringes. Møtet kan kanskje også ses på som forebygging.....

*Med vennlig hilsen Styret Skåtøy Vel
v/Leder Randi Roer*

Skåtøy Vel er bedt om å komme med innspill til prosessen om å gjøre Skåtøyveien om til fylkeskommunal vei. Dette er svarene på vårt brev.

Vi regner med at svaret kan være av interesse for Flaskepostens lesere.

Skåtøy vel v/ Randi Roer, Kirkesundveien 56 3780 SKÅTØY Deres ref. Vår ref. Dato 22/03964-4 06.01.2023. Ønsker belyst endel spørsmål –

Kommunale veier og fergesamband, omklassifisering til fylkesveg og fylkesveg fergesamband Fylkeskommunen har sendt ut en høring til Kragerø kommune, Samferdselsdepartementet, Kommunalog distrikts departementet og Vegdirektoratet for å gi en uttalelse til omklassifisering av kommunale veger i forbindelse med fergestrekningene. Det er fremdeles noen avklaringer som ikke er avgjort, som er spilt inn i hørings-svaret. Foreløpig tilbakemelding på spørsmålene følger.

1. Hvilke konsekvenser vil det få for oppsittere som i dag har avtaler med kommunen? Vil disse bli videreført i henhold til samme ordlyd som i dag? Dette punktet er spilt inn, men kommunen har nok ikke en samlet oversikt over disse avtalene. Det

oppfordres derfor til at kopi av disse avtalene sendes til undertegnede slik at dette kan avklares.

2. Skåtøy Vel eier ei ventebu på Skåtøyroa. Den er svært viktig for oss. Vil denne bli berørt av omklassifiseringen? Kommunen avklarer med fylkeskommunen om ventebua skal fradeles, eller om det skal inngås en langsiktig avtale mellom Skåtøy Vel og Fylkeskommunen.

3. Det er i dag også en allmannabrygge i Skåtøyroa, brukt bl.a. av taxibåter. Vil denne bli påvirket av omklassifiseringen? Allmannabrygga ligger inntil fergeleiet. Hvorvidt denne blir en del av overføring til fylkeskommunen eller ikke, er ikke avklart enda. Men kommunen vil påse at bruken av bryggen opprettholdes.

4. Hva med byggegrenser til fylkesvei? Det ligger mange hus tett inntil veien på Skåtøy. Ønsker man å bygge på huset, bygge garasje eller lignende;- vil dette være mer komplisert med en fylkesvei kontra en kommunal vei? Vi håper i så fall at det legges opp til dispensasjoner eller tilrettelegging i arealplanen, slik at dette ikke får konsekvenser. I områder der det ikke foreligger en reguleringsplan hvor byggegrenser er definert, gjelder 6

Vegloven. Den sier at byggegrensener inntil kommunal veg er 15 m, og fylkesveg 50 m. Det betyr at alle som skal bygge langs vegen uansett må søke om dispensasjon. Forskjellen er hvor langt inn fra vegen loven slår inn. 2

5. Hva med vedlikehold/brøyting o.l.? Kan vi forvente at dette blir som i dag? Det er fylkeskommunen som overtar drift og vedlikehold av Skåtøyveien. Fylkeskommunen kan ha andre rutiner for vedlikehold/brøyting, men kan ikke se at det skal gjøre noen stor forskjell. Det er ikke avgjort, men det kan hende de vil kjøpe tjenesten av kommunen, som likevel må ut for å ta de resterende kommunale vegene.

6. Veikomiteen har flere ganger uttrykt bekymring for krakelering i asfalten og mener dette vurderes som en reklamasjon til entreprenøren som laget veien. Vi ber om at dette punktet blir ivaretatt i fortsettelsen. Kommunen følger opp denne saken.

7. Hva med parkeringsplasser som ligger langs veien eller har direkte utkjøring til vei? Er det andre krav til veiskulder på en fylkesvei enn en kommunalvei? Noen har bærbusker og blomsterbed tett opp til veien, vil det kunne fortsette? Det er like

regler for dette uavhengig av type offentlig veg. Så hvis noe er i strid med lovverket kan man få pålegg om endringer uavhengig om det er kommunal eller fylkeskommunal veg.

Med hilsen Anne Lise Lønne
Virksomhetsleder 99205781
Brevet er godkjent elektronisk.

Det skjer på Skåtøy

Årsmøte Skåtøy Vel

Tirsdag 21 februar 2023 kl.18.00 Flerbrukshuset.

Saker som ønskes tatt opp må gis til styret innen mandag 6 februar.

Styret

Skåtøy Kirke

Gudstjeneste søndag 12. februar kl. 1130.

Vi tar i mot vår nye prest, Pål Wirkola.

Offer til menighetsarbeidet. Kaffe og kaker etter gudstjenesten.

Håper flere kommer og ønsker den nye presten velkommen.

Skåtøy menighetsråd!

Lokalet på Skåtøy (følg med på Facebook?)

Følgende er planlagt for 2023:

Lø 28/1 kl 19 Tom Jackie Haugen konsert (påmelding innen on 25/1)

On 1 /3 kl 18.00 årsmøte for LOKalet

Lø 4/3 Thaimat ved Jan Craner

Fr 31/3 Påskelotteri - dør til dør, trekning samme kveld.

Styret på Lokalet.

Velkommen til Huskestua 2023 (kl 1700 på Lokalet)

Følgende manager: 23.jan, 13.feb, 6.mars, 27. mars, 17. april, 8.mai.

23 jan kl 17. Alle er velkommen til oss, gamle og nye besøkende. Det er bildesamlingen til Mass Kure som blir vist, Lars Marting fyller ut med kommentarer til bostedene.

Denne dagen kan du ta middagen på lokalet.

Hilsen styret.

Andre helårs tilbud, klikk på [blå tekst](#))

[Filtmakeriet på Skåtøy](#) May Hvistendal (se hjemmeside)

[Catering Solutions](#) Helleseeng (se hjemmeside)

Sjekk hjemmeside for detaljer: www.skatoiyifarta.no
(Husk strikkecruise 26.2.23)

[Sjekk på nett?](#) [Tidligere Flaskeposter?](#) [Skole?](#)

Lokalet - vårt eget hus.

Saksliste for årsmøte på Lokalet onsdag 1 /3 kl 18.00

- Godkjenning av innkalling og fremmøte.
- Valg av 2 fremmøtte for undertegning av årsmøteprotokoll.
- Årsberetning.
- Orientering ang. Stiftelsen ved Hansemann.
- Regnskap.
- Valg.
- Innkomne saker.

Saker som ønskes taes opp på årsmøte må være styret i hende innen 14 dager før.

*For lokalstyret
Kristin S. Aasvik*

Strikkecruise

Strikkecruise på MF Kragerø 26.2.23. i regi av Skåtøy i farta.
Tradisjonelt program med foredrag, quiz, dropsbingo og utlodning.
Sjekk våre Facebook sider: Strikkecruise i Kragerøskjærgården for program.

*Mvh
Nina*

DRANGEDAL BORTFORKLARING PRESENTERER: TOM JACKIE HAUGEN

SAMLIV OG LÆRE

Lokalet på Skåtøy
Lørdag 28/1 kl. 19.00 300 kr pr. billett
Påmelding til Elisabeth Jacobsen på telf 98639953
innen onsdag 25/1

😊 Tusen takk til Karine Haaland som har laget plakaten 🌹

husk
Huskestua
mandag 23.01

Vi begynner
kl 17.00

**Bilder av bosteder.
Lapskaus og bløtekake!**

Mellommyra Fritidsforening

Ønsker alle medlemmer og venner av Mellommyra godt nytt år.

Vi håper flest mulige på Skåtøy vil være med å støtte opp om det flotte anlegget vi har på Bråtøy. Minner om at alle fastboende på Skåtøy kan bli medlemmer, andre kan bli støtte medlemmer. Det er også mulig å støtte oss med din grasrot andel.

-Håp for det nye året.

-Fremdrift på utbygging av båtplasser i saulekilen.

-Oppgraderingen av flerbruks banen blir realisert.

-At anlegget blir brukt, og er til glede for voksne og barn på hele Skåtøy.

Dato for Årsmøte er ikke bestemt, men blir annonsert etter hvert. Saker til årsmøte sendes styre.

Hilsen Styre Mellommyra Fritidsforening